

Abonenții Caliculului, pentru mântuirea sufletului lor, și în Păresimi pot mânca cu dulce!
Apostolul Pavel către Corinteni.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Un banchet în Raiu.

(Correspondență particulară).

Raiu în 9 Faur. În Raiu câtu'i anul e tot carnaval. Nu trece și fără nunte, baluri, concerte, reprezentațiuni teatrale, bancheturi, jurfixuri etc. Chiar și teatraliștii maghiari, ajungând odată'n Raiu, nu mai mor de fôme.

Cu deosebire cându'i pe pământ carnaval, cei din Raiu, ca s'o facă mai cu córne, jócă și banchetuesc și și nópte ca nebunii. Popi, călugări, celibi, canonici, episcopi, metropoliți și patriarchi își acată reverendele de cuiu, și jócă de le sar scânteii din potcove.

În 7 Faur vechiu — noi aici nu vrem se știm de calendarul cel nou — Marele Andreiu a dat un mare banchet. Ȋua de 7 Faur e pentru Marele Andreiu o mare și. În 7 Faur 1846 a jucat Marele Andreiu cu Nadásdy — nu cu episcopul vostru dela biserica Grecilor — ci cu cancelarul aulic în Viena de primadată farbel, și cu 21 în ghindă a câștigat episcopia gr. or. a Transilvaniei. De atunci Marele Andreiu serbează și aici cu mare pompă șiua de 7 Faur.

Câteva mii de oameni au luat parte la marele banchet al Marelui Andreiu. — Se nu cređi, că salele de mâncare de aici sunt construite după modelul salei celei mari din Andreanum, sau după modelul Gesellschaftshausului din Sibiiu. Sala Gesellschaftshausului din Sibiiu, și șura metropolitului din Blaj sunt găoci de alună prelângă salele de aici.

Între onorațorii dela acest mare banchet am observat pe patriarhul Ivacicovici, metropolitul Șuluț, episcopii Bob, Moga, Drăguța; Francisc Deac, Baronul Salmen, comesul de odinióră al Sasilor, D. Moldovan, Bologa, Cipariu, Fehete Negruț, Panovicu etc. etc. În sfêrșit și sfântul Petru, după ce 'și-a pus un loțuitor la pórta Raiului, a venit la banchet.

Se nu te miri, că la marele banchet al Marelui Andreiu și uniți au luat parte. Aici Uniți's neuniți, și Neuniții uniți. »Telegraful Roman« și »Unirea« aici nunumai nu le prenumeră nime, dar' nici nu cetește atari čiare. Unica fóie, care neîmpedecată de serbători ne vine regulat, și după care toți așteaptă cu nerăbdare, e Calicul.

Nici de aceea se nu te prindă mirarea, că Francisc Deac, marele patriot, și Salmen, comesul Sasilor, au fost invitați la banchet. Francisc Deac, de când e aici nu mai vorbește o bómă ungurește. Și dacă Csaky, ministrul vostru de culte și instrucțiune publică, nu face ș'aici vr'un kișdedov, marele patriot Deac își uită cu desevêrșire limba maghiară, și sănătate palinkas joregyelt! — Apoi comesul Sasilor, baronul Salmen, numai pentru-că a făcut popilor gr. or. din Fundus Regius porțiuni canonice a ajuns în Raiu, și la banchetul Marelui Andreiu!

Gata se'mi uit. Și prietinel têu Dr. Răcuciu a fost la banchet. Dr. Borcea, care și aici nu póte suferi pe

Dr. Răcuciu, n'a participat, și se țice, că până-când Dr. Pecurar nu se însoră și ia pe jupâneasa Pușchilă, pace între ei n'o fi.

Banchetul Marelui Andreiu a fost, ca de regulă, splendid. Sorele a trimis pe planeta Saturn ca se lumineze la masă. Și ce a făcut Saturn ce nu, a luminat cu lumină electrică sistem Edisen în tricolori naționale românești. Cheruvimi cu câte 12 aripi au servit cele mai rari bucate și beuturi la masă. Servindu-se friptură — nu coste de porc afumate cu varză acră, ca la banchetul lui Cimponeriu, pentru-că porcii n'au întrare'n Raiu — ci friptură de bălaur îngrășat cu faguri de miere — Marele Andreiu s'a sculat, ca se țină un toast în onórea oaspeților, dar' n'a rostit trei cuvinte, când vocea loțitiului sfântului Petru dela pórtă Raiului resună prin telefon: Vine Ilie! — Sfântul Petru se ridică dela masă și telefonează înapoi întrebând: Ce Ilie? „Ilie Măcelar“ resună telefonul!*) Auđându-se vestea asta, un halo de bucurie nemai pomenit a resunat în sala banchetului. Sfântul Petru a telefonat se aducă pe Ilie la banchet. Și în momentul, când oaspeții ciocneau la toastul Marelui Andreiu cu păharele, Ilie a întrat în sala banchetului. Vivante, se trăiască, bine ai venit, servus Ilie, resunau din tóte părțile!

Ilie s'a pus la masă, și flămând cum era, mânca ca un magnat unguresc, care, după-ce dihorii ovreești 'i-au mâncat tóte galițile din curte, ajunge în pânea statului. Oaspeții însé nu'i dau pace, ci mai unul mai altul îl întrebau de noutăți de pe pământ.

Mai întâiu l'a întrebat Marele Andreiu: Spune'mi Ilie, gata'i biserica catedrală în Sibiiu?

*) Se nu cređi că numai voi aveți telefon, ci se ști că Dumnezeu a întrebat odinióră prin telefon: „Adame unde esti?“

— Nu! Fundamentul e însă pus. S'a cumperat adecă casa lui Bechniț din piața cea mică, și dacă în vârful acestei case se va zidi turn, catedrala e gata. Mai rămâne numai, ca apoi pe cei-ce au contribuit la cumperarea acelei case se'i sui în turn, și d'acolo se'i arunci jos!

— Da episcopiile sufragane în Oradea mare și Timișóra înființatus'au?

— Nu încă? Lumea s'a deșteptat, și așteaptă, ca călugării, care aspirează la acele episcopii, se se însore mai întâiu!

— Da — îl întreabă patriarhul Ivacicovici — cei doi cai orbi, pe care eu, plecând la Carloviț, 'i-am donat archidiecesei, mai vęd?

— Nu știu ȃeu eu! Știu nu mai atâta, că hingherul n'a voit se'i primească, și așa s'au dat zestre protopopului din Avrig!

— Ei frate Ilie — întrerupe Francisc Deac — da mai aduciți tu aminte, decând te-am dat din dieta din Budapesta afară, pentru-că ai vorbit românește?

— Țineți pupăza renegatule! M'ați dat voi afară din dietă, pentru-că am vorbit românește, dar' se știe adoratorii tei din dieta Budapestei, că tu aici vorbești românește, ar face sdrențe din dualismul tēu!

— Da din Blaj — îl întreabă Cipariu — n'aduci vr'o noutate, frate Ilie?

— În Blaj numai vechiturile, ortografia ta, și o reparatură gr. or. la Marienbad sunt nouă. Ba se nu mint, s'a întrodus și iluminatiunea'n Blaj — adecă cându'i lună nouă, și nori nu's pe ceriu. Apoi afară de Blaj nici nepoții metropolitului Șuluț nu mai scriu cu ortografia ta. Tocma când am plecat eu de pe pământ publica Iosif Șterca Șuluț un tractat istoric în Gazeta Transilvaniei cu ortografia lui Maiorescu, prin care vrea se dovedească, că

Varga Catilina a fost o mătușă d'ale sale, și nu Șaguna singur o a prins, ci și neamurile sale 'și-au câștigat merite cu prinderea acelei vagabunde!

— Da drăguță Ilie, de Bartolomeiu ce ști?

— Dela instalarea lui Niculaenuvecertați în scaunul episcopiei tale, în Ungaria se vorbește mai mult de Kozarek decât de Bartolomeiu. Taica 'mi-a povestit, că Bartolomeiu numai când jocă clabrias mai face gură, cu deosebire, când Peța îl craglează!

După mai multe alte întrebări puse lui Ilie din toate părțile, Bologa a cântat: „Iat'acum ce e bun și ce e frumos, decât numai a locui frații împreună etc.“, apoi fiind prânzul la sfârșit, D. Moldovan a strigat: Haideti se facem un preferanț în onórea lui Ilie! Ba nu preferanț strigă Fechete Negruț, se jucăm farbel, că încăpem mai mulți — ađi joc și eu farbel se știu, că pun fondul Basiliților din Blaj tot!

Propunerea lui Fechete Negruț s'a primit, și cu toții au plecat dela masă în salonul cărțașilor. Care de care, după cum avea poftă a juca, s'a pus la o masă, și jocul în toate formele a început pe totă linia. Se jocă adecă și aici tot felul de jocuri, numai kucserpreferanț, ca la voi în casină, nime nu jocă. Nime nu vrea jucând kucserpreferanț se'și rischeze reputațiunea de om cult. Mai mult se jocă farbel, macao, clabrias și taroc. Singur patriarchul Ivacicovici jocă cu protopopul Panovici „porc!“

La o masă au început a juca farbel Marele Andreiu, baronul Salmen, Francisc Deac, Drăguța, Bologa, Fechete Negruț și Ilie. Și chibiții neevitabili s'au adunat în jurul mesii. Pe toți nu ți'i pot numi. La spatele Marelui Andreiu chibițiază de regulă metropolitul Șuluț. Sfântul Petru, care nu jocă decât cugle, s'a pus se chibițeze lui Ilie.

Cât am chibițat și eu, tot Ilie a dus. A dus sume considerabile, așa încât nepoțeei lui, care, până ce trăia, erau cu nasul mereu în blidul lui, ear' murind, înainte de a se recî, l'au executat, pot fi siguri, că nu vor perde nimica.

Dela un timp fiindu'mi somn, eu m'am dus în dormitoriu și m'am culcat.

Mircea B. Stănescu

alias Gurasatului.

Calicogram.

Buda p e s t a j 2 5 f a u r . I n C a s a y m a g n a ț i l o r p u r c e d ̃ n d
din principiul „ferblibe nincs roz kártya,” și în conside-
rarea, că ce nu'i bun din punct de orbire pedagogic pôte
fi bun din punct de vedere bitangogic, a primit legea
kisedovlecilor cu unanimitate de voturi. Niculaenuvecertați,
combătênd legea cu argumentele filosofului Sitacuisses,
'și-a câștigat mari merite pentru copii femeilor celor sterpe
de sub coroana Sf. Stefan.

Din faptele popii Ioachim Muntean cetire!

Se luăm aminte!

În vremea aceea secat'a rădęcina popilor din Gurariului. Toți gușaii din acest sat strigau după popă ca și vindereul după plóe. Și Iehova din strada Macelarilor auđënd gíasul gușaiilor, trimisulea lor popă pre Ioachim Muntean. Acesta, părăsindu'și sărăcia în vatra părințiască, 'și-a pachetat tóte ale sale într'o găóce de nucă, 'și-a luat nevęsta de mână, șinghilia'n proțap, și a plecat catră Gurariului. Aici Gurariurenii l'au primit cu gușile pline de bucurie. Bucuria întru atâta era de mare, încât, după-ce gușaii au strigat trimisului lui Iehova „bine ai venit,“ resuflând, tóte găinile au sburat din sat.

Și popa Ioachim Muntean vedându-și poporul, barbați, femei și copii, pentru a cărui fericire a fost trimis, 'i-a ȃis lui: Binecuvântate vę fie vóue urechile, cęci Iehova m'a trimis pe mine, ca se vę trag pelea preste ele! Facevoiu vóue cu patruȃeci de mii floreni o biserică în preț de treiȃeci de mii, și din slănină șorlic. Ear' gata fiind biserica, venivor proroci minciñoși, care se vor lăuda, cę vę vor sătura c'un prânȃ de 300 fl., dar' eu voiu da vóue un prânȃ de 900 fl., dela care cu toții vę veți scula flămânȃi. Tóte aceste le ȃic vóue, ca se se împlinescã scriptura, care ȃice: Nu-'i prost cel-ce mănâncă 7 pâni, da-'i prost cel-ce 'i le dă! Unde doi dintre voi se vor certa între sine pentru mântuirea sufletului în această lume, totdeauna în mijlocul lor voiu fi, pentru-că scris este: „Unde doi se ceartă, al treilea se bucură!

Lungă-'i limba / bouului și nu póte grăi, eu însă îngrijvoiu, ca se mă înțeleg cu boii mei din grajdii prin telefon!

Așa a ȃis popa Ioachim Muntean poporului seu, și așa a și făcut, cęci ce nu face un păstor bun pentru turma al cęrei lapte îl mănâncă!

Și fostau în Gurariului o femeă hăbăucă din neamul lui Berbescu. Aceasta, pentru mântuirea sufletului ei, voind ași da tótă averea sa lui Iehova, dar' hăbăucă fiind nu s'a putut înțeleg cu el. Aflând asta popa Ioachim Muntean a chemat pe hăbăucă la sine, 'i-a luat averea ei în numele lui Iehova în primire, și o a întabulat pe numele seu.

De atunci hăbăuca flămânȃște de-'i părăe nemuirea'n stomach, și așteaptă timpul dorit, ca popa Ioachim Muntean se-'i trimită sufletul cętră ceealaltă lume cu ramburză.

Pentru tóte aceste fapte creștinești și multe altele, popa Ioachim Muntean n'a cerut nici dela Iehova nici dela

oameni resplătire. Și dacă cineva a veđut vr'odată pe sluga popii Ioachim Muntean cu carul încărcat cu lemne rătăcind pe stradele Sibiiului și întrebând „unde șede cutare asesor consistorial?” asta s'a întâmplat numai ca se se împlinescă scriptura, care ȃice: „O mână spală pe cealaltă, și amêndóue mânjesc obrazul!”

Amin, slavă ție Dómnne, slavă ție!

Anacreontică.

Șórece se mă pot face	Și la timpul potrivit
În biseric'ăși întra	M'ați vedea metropolit,
Și-ași róde paști nesfínțite	Ori cel puținel vlădică
Și'n liliac m'ași schimba,	Ca pe Dr. Luran,
Apoi ași îmbrăca sfită	Fi-i-ar țărîna ușórá
Patrafir și camilavcă	Ca o pietricea de móră!

r

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop și hop și iară hop
Că nu sunt frunze pe plop,
Că tóte le-au dat la găște
Popii dela Comoriște.

Că'n Comoriște's trei popi
Ca'ntr'o trupină trei plopi,
Unu'i Ganga cel uniat
De procese minunat.

Ceilalți doi sunt neuniți
În beția iscusiți,
Cât din beții de s'ar da
Doctorat — ar merita.

Veți bine că în beții
Fac ei multe nebunii,
Cari cu péna pe hârtie
Nici nu'i iertat a le scrie.

Mai sunt ei meșteri toți trei
În arta de a iubi
Pe la tot ce pòrtă iie
C'așa'i scris la pascălie.

Deci Mărcuț, mergënd la ei
Prinde-mi'i tu pe tustrei,
Tunde-mi'i ca pe berbeci
Și mi'i rade pentru veci.

Lumea se nu'i mai cunòscă
C'au fost ei cândva preoți,
C'au beut cum bea o bròscă
Dar' nu apă ci — din buți.

Rași și tunși cini 'i-a vedea
Se și dică în gând așa:
Portul li din Comoriște
Pòte's negustori de găște.

Apoi tunși și rași frumos
Jócă mi'i Mărcuț voios,
Jócă'i și le iuește
După cum se potrivește :

Jócă popii cu Marcu
De tremură Bănatu !
Tremure dar' nu plesnescă
Popii se se prăpădescă.

Hop ! că de s'or prăpădi
Crășmarii s'or pustii,
Și de cât fără crășmari
Mai bine cu lăutari
C'așa'i scris la calendar.

Apoi na, Marcule na,
Mergi de jócă la Crájma
Colo sus pe podereiu
Pe popa Zsukos Andreiu.

Hop, că el când prinde a bea
Tórnă'n el cu vederea
Până'i pere vederea
Vederea și puterea.

Când fù la ruga din Mal
Beu singur cât un cal,
Ear' când fù la'ntors acasă
Din popă mascur rēmase.

Popa ca se pòtă bea
Mai cu gust rachiuța
Și-a ales frate de cruce
Pe primarul numit muce.

Èști doi fèrtați în beții
Fac atâtea bolunđii,
Câți peri sunt la popa'n barbă
Și tot sunt ómeni de trebă.

Béu èști doi cât cinci cămile
Se le fie pe opt ðile,
Dar' în veci nu știu postì
Mor de dorul rachii.

Odată popa Zsukos
Cu Damian Chici cel fâlos
Prinsus'au la rămășag
Care-ar fi mai bun iosag ?

Popa ȕice : mă primare
 Eu c t o fi un post mare
 Un minut nu m'oiu cl t 
 De l ng  cepul bu ii.

Primarul ȕice : mă popă
 Fă'mi tu fundamentul dob 
 De n'oiu bea c t tine popă,
  i d 'n el ca'n dob .

Popa ȕice : ba nu'i bea !
 Primarul : ba tu'i vedea,
  i beut'au pe'ntrecute
 P n' s'au răsturnat sub bute

Sub bute când s'o'nt lnit
 Am ndoi s'au prins de plit,
  i trăgea, m re, trăgea
 P n' bine se ostenia.

Osteni i de pălmuiți
  i  apini de spirui i
 Au dormit, m re, dormit
 P n  odată s'au tre it
 Am ndoi tr g nd de plit.

Cine e ti ? popa sbiera,
 De'mi tragi pliscul  i barba ?
 Dar' tu cine dracu e ti
 De mă tragi, de mă slute ti,
 Strigă Dămian — nebun e ti
 De-a a r u mă chinue ti ?

Eu nu's nebun, mă, că's popă,
 Dar' tu cine e ti,  ti slovă,

 ti c nta glasurile,
 Cuno ti calendarele ?

Bravo ! tu erai mă popă
 En c nt 'mi un glas pe slovă,
 Dar' mi'l c nt  îndesat
 Că d r  mi's din Bănat.

 i s'au pus frate-am ndoi
 A urla ca doi vulpoi
 La jidanul pe sub bu i,
 Nici se'i ve i, nici se'i au i.

De-atunci sunt nedesp r i i
  i, nópte, bine tr i i :
 De cumva popa'i sub gard
 Se  ti că primaru'i beat.

Ear' dacă domnul primar
 E cu capu'n l turar,
 Se  ti i că popa e  ap n
 Pe sub m s  ori sub scaun.

B natul nu'i  ar  mică
  i nici nu'i de tot calic ,
 Da'n lung  i'n lat de-ai căuta
 Porci ca   tia n'ai afla !

Nu cred că este sp ie
 Care dintre porci o miie
 Se aibă doi cari se fie
 A a lacomi la lături
 Cum sunt   ti doi la spiruri
  i la ori-ce soiu de beuturi.

Deci Mărcuțele hain
 Fă tu minuni ca Darwin,
 Prefă'mi mascurii ești doi
 În broște ori în broscoi,
 Și'i aruncă'n Dunăre
 Când îi apa tulbure.

Că de nu-or face cobe
 Și-om fi la lume de vorbe,
 Că p'un popă și-un birău
 'I-am ținut așa de rău!

Apoi puiul ursului
 Mai închină dracului
 Pe bețivii dela noi
 Fie ei de ori-ce soi.

Fie dascăli, fie popi,
 Profesori ori protopopi,
 Fie ei chiar advocați
 Dracului trebuesc dați.

Că de cât un gligan beat
 Mai bine-un câne turbat,
 Că turbarea are cură
 În numita 'nvătătură
 A lui Paster — dar' beția
 O curéză numai glia.

Altcum Marcule se veși
 Și vedënd, Mărcuț se creși,
 Că și afară de Bănat
 Afli câte-un popă beat.

Denucreși, mergi'n Dobrogea
 Colo'n plasa Hârșova,

În comuna Topolog
 La Tóder códă de porc.

Ēla'i popa Bunescu
 Iscălit și porcescu,
 Și bea, frate, d'apoi bea
 Rachia nu num'așea.

Drept că cine l'o popit
 Nu l'o ales de procopsit,
 Ci tocmai de nătângit
 C'o fost un vlădic greцит
 Care așa s'o fi gândit
 Pe séma românilor
 Bun a fi și ăst rîmător.

Ear' așa de s'o gândit
 Porcul și l'o nimerit,
 Că'n Tulcea cât îi de mare
 Nu'i mai afli asemănare.

Trei crâșme's la ei în sat,
 Dar' în care și nu'i beat
 De trei ori în fie-care,
 E bolnav de căldărare.

Și bóla de căldărare
 Numai un leac sigur are:
 O piétră grósă și lată
 Preste bolnav așeđată
 Ori de grumași strîns legată
 Și'n Dunăre aruncată,
 Unde vânt se nu o bată,
 Sóre cald se n'o mai arđă
 Bolnavul se n'o mai véđă.

Acum tu Mărcuțule
 Dacă ști leacurile
 Bețivilor care sunt
 Dute pe'ntregul pământ,
 Și bețivi unde'i afla
 Pune-te a mi'i cura,
 "Că dacă îi lecuî
 Ei frumos ți-or mulțămî.
 Ear' neputându'i tu, oh!
 Du-mi'i în Berlin la Koch
 Se le omóre baccilii
 De pe pelița limbii,

C'atunci dór se vor lăsa
 De gustul de a se'mbêta;
 Că baccilii's cari fac sete
 Și vor pururea se'mbete
 Pe bețivi, și mult mă mir
 Cum trăiesc baccilii'n spir ?!
 Dar' acesta'i un secret
 Deci Mărcuțule prea drept
 Fă un strajnic compliment
 Celora pe care'i cânt
 Cu tine'n acest momênt!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Anacreontică.

Se capêt eu undeva
 Iarba ȃis'a fierelor
 Punem'ași și-ași descuia
 Lăȃile jidanilor
 Și ași lua la bani, lua,
 Și ași trăi eu cum ași vrea,

Ear' banii când 'i-ași gâta
 Tare puțin mi-ar păsa
 Măcar și de-ar spândura
 Într'un mijloc de oraș
 Pe hoții de păgubași!

r

Urzică Scandalografescu.

Vai voue șoveniștilor maghiari. Năsip în ochii voștri e rezultatul năuei numerări a sufletelor, ce vegetează în Ungaria. Keleti, marele statistic cincipițulaș din Budapesta, care odinióră purta cu fală numele Osten, se pôte pune'n cap, ca tótă lumea se-î pótă vedea mai ușor valórea lui adevărat maghiară, și pôte striga pe tóte găurile, de care dispune, că elementul maghiar, în cei din urmă 10 ani, a crescut atât de grozav, încât ađi respresentă jumătate din întreagă populațiunea Ungarii, pentru-că oamenii, care umblă cu ochii deschiși, tot nu-i cred.

Orbul din proveste cu întrebatul a aflat Brăila. Crescând însă elementul maghiar și în viitor, cum a crescut în cei din urmă 10 ani, șoveniștii maghiari de pănura lui Keleti vor putea întreba cu ochii deschiși auđe-î Ungaria? că nu o vor mai afla!

Elementul genuin maghiar, în cei din urmă 10 ani a decrescut pe toate terenele. Numeră domnule Keleti creșterea poporului genuin maghiar pe cale naturală, adecă prin naștere, și eu mă prind, că vei afla decreștere, pentru-că mai mulți au emigrat decâti s'au născut. Pune averea de acum 10 ani a elementului genuin maghiar în o parte a cumpenei, averea lui de ađi în cealaltă parte a cupenei, și vei învolba din ochi, ca Stroia în negoțul cu óuele, cât de sus stă esta. Caută domnule Keleti cine ține în Ungaria negoțul și industria în mână, și dacă te dóre inima de ferircirea rasei domnitóre, vei afla — te asigur — că nu's 10 procente din negoț și industrie în mânil elementului genuin maghiar. De arte și științe nu vorbesc. Estea's cu desevêrsire creaturi strěine, unse la mustațe cu valodi magyar baiusz pedrö!

Dar' totuși, ca se fiu drept, trebuie se mărturisesc, că și elementul genuin maghiar arată în cei din urmă ęece ani o creștere: Și-a creat o strașnică armată de amploiați proletari, și s'au umplut de renegați ca cãni de pureci.

Apoi domnule Keleti, din amploiați proletari, și din renegați, decându'i lumea nu s'au format state cu putere de viață!

Ține minte domnule Keleti ceți spun eu. Las se crească elementul domnilor încă 10 ani, cum a început a crește, și tótă lumea neatăcată de orbul găinii va ęice despre el: „I-a luat carul și boii, și 'i-a pus biciul în mână!“

Stan Pătitul.

Înainte de anul 1848 feciorii se prindeau cu streangul la cătane, dar' de regulă se și prindeau numai strengari. Pe atunci nime nu știea de libertate ca ađi, și feciorii nu mergeau la cătanie ca boii la jug.

Și cine ajungea înainte de 1848 cătană, acela nu se mai întorcea acasă, sau și dacă avea norocirea a se mai întorce, se întorcea fără un picior, sau fără amândouă.

Destul, în anul 1846 s'a prins dela noi din sat un fecior cu numele Alexă, feciorul lui Tóder Ciungu, cu ștreangul la cătane.

Alexă era un strengar, ca care nu cred că s'a mai prins vr'odată cu ștreangul la cătane. De aceea pe nime'n sat, nici chiar pe tatăso și pe mumasa nu 'i-au durut capul după Alexă, cu tóte că era un fecior voinic, frumos, și mai șiret decât multe capete pline de buchi.

Pănăcând Alexă se afla în sat nu s'a întemplat blăstămăție, pe care nu o ar fi pus el la cale, sau nu o ar fi făcut însuși.

Se vă povestesc numai câteva :

Odată tatăso avea se plece la un tîrg. Mumăsa, ca de regulă, a pus tatăso o pâne în straiță și ceva slănină, sau clisă. Alexă a scos pânea din straiță, și 'i-a pus un bostan, ear' în locul slăninei un trunchiu de săpun. — Cu merindea asta în straiță a plecat tatăso la tîrg, ear întorcându-se acasă a bătut pe mumăsa. El a rîs.

La un țigan, care ducea pe uliță o berdă de paie în spate, 'i-a aprins paiele, și apoi a început a striga: Tulvai că arde!

Venind odată protopopul în sat, când se plece cătră casă, Alexă a scos cuiul dela o rótă dinapoi a carului afară, și căraușul n'a mînat pănă'n capul satului, și cu protopopul umpluse deja un șanț.

Odată tot satul fiind adunat la pomana unui om bogat, Alexă a pus p'un prietin al seu se aprindă niște gunóie din capul satului, ear' el s'a suit în turnul bisericeii, și când gunóiele fumegau mai tare, a început a trage clopotul într'o ureche. Oamenii dela pomană, care cu bucătura'n gură, care cu ea nod în gât, au alergat cu toții, ca se stîngă focul.

Venind într'o ȕi doi măcelari în sat, ca se cumpere viȕei, întrebând din întêmplare pe Alexă, dacă nu știe se'i îndrepte la cine are viȕei de vîndare, acesta 'i-a îndrumat la Onu Flutur din uliȕa cea mare, care n'avea códă de vacă'n curte, necum alte vite, dar' nevêsta-sa, câteva ȕile mai nainte, îi născuse un băiat.

În nóptea, în care femeile obicinuesc a se duce în cintirim ca se aprindă la grópa celor reposaȕi câte-o luminare, și se se cante, ce face Alexă? — ia un ȕap, îl duce în cintirim, îl leagă de peatra unui mormênt, lipește în vârful córnelor ȕapului câte o lumină de ceară, aprinde luminările, apoi părăsind ȕapul se depărtează. După mieȕul noȕtii femeile vin se'și cante morȕii, dar' vêdênd ȕapul cu luminările aprinse'n córne, anume că'i dracul, o iau la fugă. În urmarea asta tot satul s'a deșteptat din somn, dar' nime n'a cutezat se se ducă'n cintirim, și se se convingă ce-'i?

În séra Crăciunului, cum bine știȕi, tot omul, bogat și sărac, își pune oala cu varza la foc. Varza ferbe încet la cãldura unui butuc, omul pipă sau povestește cu ai sei în jurul vetrii până'l apucă somnul, și îmbrăcat gata se aruncă p'un păcel sau pe o laviȕă. Așa și Avram Lungu, vecinul din sus de curtea părinȕilor lui Alexă. Ce face însê Alexă într'o séră de Crăciun? — se duce la Avram Lungu, întră în odaie, și aflând pe toȕi casnicii dormind, scóte carnea din oala cu varza, și în locul cãrnii bagă niște opinci, pe care le-a aflat lângă vatra cuptorului în oală, apoi se depărtează fără ca se'l simȕiască cineva.

Într'un an în a dóua ȕi de Rosale s'a serbat la noi în sat o mare nuntă țigãnească. Covaciul Haralampie Rîpa 'și-a măritat fata după feciorul lui Randolea Parip. Toȕi țigãnii din sat și împrejur erau adunaȕi în casa lui Parip, și nunteau.

Pe la 12 ore din noapte toți țiganii se aflau la masă. Înaintea fie-cărui țigan sta câte o ridiche friptă'n frigare cu salată de brustur încrețit pe farfurii lățit. Tot țiganul căsca, dar' nu mânca, pentru-că vornicul mesii avea a cuvânta, și daruri pentru mireasă a aduna.

Fereștile, fiind căldura mare, erau toate deschise. Vornicul mesii începe a cuvânta, daruri a aduna, și masa a deslega. — Ce face Alexă? — Prinde doi cocoși, îi leagă cu piciorole de coda unui cotoc, și-'i slobode prin o fereastă în odaia cu nunta țigănească tocma în momentul, când vornicul era se slobodă masă. Cocoșii speriați sboră pe deasupra țiganilor cu cotocul spânzurat de codă mirlând, și nici un țigan n'a mai rămas la masă, toți au luat'o la fugă.

Blăstămății de este a făcut Alexă multe altele'n sat până-când 'l-au prins cu streangul la cătane. Va fi făcut de aceste și în cătănie, pentru-că era un mare neastîmperat.

După anul 1848, cine vine'n sat? Alexă! Vorbă veche: Securea rea nu pere! Alexă s'a întors însă cu totul alt om din cătănie. S'a întors domn. El nu mai vrea se lucre nimica. Ce e drept tot ștregar s'a întors și din cătănie, unde ajunsese la rangul de căprar, dar' el credea, că toți locuitorii din sat sunt regruți, pe care-'i pôte muștra după plac, și din a căror sudore pôte trăi fără muncă după plac.

Până la un timp ore-care 'i-a mers bine lui Alexă, ear' după aceea se mai sătura numai la nunte și pomeni fără muncă. În sfârșit și el s'a dedat cu munca, deși din munca lui rar s'a săturat.

Odată s'a dus la un târg al Sibiiului fără nici un crucer în pungă. Aici se târăia flămând ca un ogar pe strade. În piața cea mare uitându-se la sfântul Nepomuc, și admirandu'l cum pôte trăi fără se mănânce ceva, cugeta

profund după un prânț bun și ieftin. Cugetând, dracul îi scapără un plan cum se mănânce odată bine și se nu'l coste nimica. Doi băeți, venind cu cărțile subțuoră dela scólă, trec pe lângă el. El le ȃice: Mě băeți, haideți cu mine se mănćăm laolaltă de prânț. Băeții însuși flămânđi, și a-casă fără merinde, se iau după Alexă. Alexă îi duce în hotelul dela Mediascher Hof, unde pe atunci era Lobonț birtaș, se pune cu ei la o masă, și cere de mănćare. Pe băeți 'i-a îndrumat, că până vor fi la masă se-'i ȃică „tată“.

La Lobonț au mănćat cu toții tot feliul de bucate, au beut vin, cafea neagră etc. până s'au săturat. În sfěrșit, Alexă veděndu-se sătul, a ȃis cătră băeți: Stați voi aici dragii mei până viu înapoi, că eu am se'mi isprăvesc ni-ȃică treabă.

Așa a părăsit Alexă hotelul în tótă cinstea, și a plecat cătră casă, fără sa se mai întorcă.

Lobonț, după ce toți oaspeții părăsiră odaia de mănćare, și numai băeții mai ședeau la masă, îi întrebă pe aceștia: Dragii mei, da unde s'a dus tatăl vostru? Mě rog dumnule, rěspunse un băiat, ăla n'a fost tatăl nostru, ci un strěin, care ne-a luat din piața cea mare cu sine, și ne-a adus aici ca se prânđim cu el, ne-a învețat însě, ca noi, până vom fi cu el, se-'i ȃicem tată.

Atunci Lobonț înțelegěnd pácălitura, a dat băeților drumul, adăogând, că în viitor la el se nu mai vie cu est-fel de tată!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Celce iubește șórecii nu póte suferi mâțele!

* * *

Măgarul e cel mai conservativ individ, el, ca în timpul lui Adam, e și ađi sur, cu crucea-n spate și cu urechi lungi!

* * *

Un nebun e cel-ce se încrede unei femei, dar' mai mare nebun cel-ce nu se încrede nici uneia!

* * *

Mai folositor e a cetì o carte bună decât a scrie una rea, dar' asta puđini scriitori vreau se înțeagă!

* * *

Nu te teme atâta de tăria femeilor, cât de slăbiciunile lor!

Nevésta: Ce e aceea „partidă opozițională“
în dieta țării?

Bărbatul: Acea, ce tu ești în căsătorie!

— Dumnia-ta ești servitorul coconului Todoran?

— Eu!

— En spune'mi atunci ce viață duce coconul Todoran, duce el o viață regulată?

— Da! — În toate zilele vine de regulă beat acasă!

D-lui M. I. în R.: Din calendarul meu a trecut până'n 3 Ianuarie întreagă ediția. Pentru cei 36 cr. asemenați dîlele trecute ți se va trimite calendarul anului viitor. Altcum cei 36 cr. îți stau la dispozițiune.

Correspondenților: Și'n luna aceasta scurtă am primit două corespondințe anonime. Eu le-am aruncat în foc. Așa voi face și în viitor. Asta din motivul, că după perdeaua anonimității joca de regulă actori mincinoși, ear' unde'i vorba de minciună eu n'am lipsă de alți advocați!

D-lui Z. în C.: Și dorința D-tale, care numai prin aceea se deosebește de a mea, că D-ta vrei se dai, ear' eu se iau, se va împlini. În decursul lui Martie voi dispune încassarea abonamentelor prin ramburză, postnachnahme, postautalvány!

Reclamanților atacați în numărul trecut: Veți primi răspuns separat!